

www.srbbs.nl

April 2011 - Jaargang 15 - Nr. 4

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Gratis
exemplaar*

Track is het magazine van de SR&BB
en verschijnt maandelijks
Oplage: 750 gedrukte exemplaren
en 1250 digitaal via e-mail

SR&BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

FESTIVALS

01/04	Bluesroute Terneuzen, Memo Gonzales & The Blues Casters, Rusty Roots, Freeride band, Lightnin' Guy, The Willies, The Blue Clay, Dickey Greenwood, The Weepers, Wild May West, Coen Wolters, Gino & The Bulldoze band, Little Boogie Boy	Diverse locaties Centrum	Terneuzen NL
01-2/04	Blues weekend, Big Bo, The Generators, Rootbag, Blacktop, Scott McKeon, Susan Santos & The Papa's Red Band, The Djeentops, Krissy Matthews Band, X-Ray Blues band, The Veldman Brothers, Jon Amor & Jesse Davey, Tinez Roots Club	Diverse horeca gelegenheden,	Maastricht NL
02/04	Bluezy Blues Festival, Ian Siegal band, Johnny Mastro & the Mama's Boys, Oberg, Black Top, Lightnin' Guy & The Mighty Gators, Bas Paardekooper & Blew Crue	zaal De Fakkkel,	Ridderkerk NL
02/04	Bierbeek Blues'd Up Festival, 8e Editie, Monster Mike Welch band, Layla Zoe, Thorbjørn Risager,	C.C. De Borre,	Bierbeek B
02/04	Delirium Blues Festival, Lightnin' Bug, Little Wheels, Lester Broonzy, Bo Weavil Bluesband, Livin' Blues Xperience, Aymeric Silvert Band	zaal Lichtenhove,	Lichtervelde B
02-03/04	Blues Marathon, The Stoolgang, Stewart Barnes, Johnny Mastro & The Mama's Boys, Chat Noir, The Bintangs, Bad Luck & The Nines	Gonzobar,	Tegelen NL
09/04	Eastside Rhythm & Bluesfestival, Harp Mitch & the Bluescasters, The Clemens Van de Ven Band, The Touch & the Ferm, Coen Wolters Band, The Rhythm Chiefs	De Vereniging,	Nijmegen NL
09/04	DBF-Award Uitreiking, Gepresenteerd door Candy Cane. Award winners: King Mo', Twelve Bar Blues Band, MOCT. Harry Muskee, Oscar Benton, Nico Bravenboer	De Rustende Jager,	Nieuw Vennepe NL
10/04	Sunday Blues, The Blue Monkeys, The Chicago Hot Rods, Leif de Leeuw Band, The Radical Roosters, The Blues Gallery, Kid Lazy Band, The Germaphonics, Mike & The Mellotones, JPK Band, Lecter's Blues, Big Will & The Bluesmen, The Antones, Wildcard, Tuff Enuff, Barking Luke, La Grange, e.a.	Diverse locaties Centrum,	Oisterwijk NL
15/04	Up to the Pub, Blues BV, Homesick & The Louisiana Men, The Duketown Dogs, Parasoul, e.a.	Jazzkroegentocht,	Gorinchem NL
22-25/04	Paasblues, Scotch 'n Soda, Peter Struik & Robert Fossen, The Juke Joints, Ralph de Jongh, Little Boogie Boy Blues band, X-Ray Blues band, Cheap Killers, Rootbag, Leon Blue, Blues Conspiracy, Hootenanny Jim, Mama's Bad Boys,	Diverse locaties,	Asten NL
22/04	Dokblues, Jon Amor Band, Ganashake, Guveau.	Dok 6,	Helten-Panningen NL
22-25/04	Rockin' Around in Turnhout, Smokestack Lightnin', The Jets, The Tennessee Boys, Charlie Thompson, Moonshine Reunion, The Three Farmer Boys, Joe Brew & The Six Pack Two, Lil' Esther & The Tin Stars, Annita & The Starbombers, El Rio Trio, The Cry Babies, The Brewsters, The Rob Ryan Roadshow, Charlie Thompson, El Rio Trio, Lawen Stark & The Slide Boppers, The Swell Rhythm' Combo, The Wild Deuces, The Lonesome Drifters, The Tennessee Boys, The Three Farmer Boys, The Drugstore Cowboys, Los Venturas, The Cadillac Bombers, e.v.a.	div. locaties Centrum,	Turnhout B
23/04	Blue Highways Festival, Jesse Winchester, Frazey Ford, Boris McCutcheon & The Salticks, Justin Rutledge, Jimmy LaFave, American Aquarium, Charlie Parr, The Iain Ad Venture, Jenee Halstead, Matt The Electrician, Israel Nash Gripka & Band, The Seatsniffers	Vredenburg Leidschrijn,	Utrecht NL
24/04	Oppe Ruiver on the Blues/Rock, Bas Paardekooper & Blew Crue, Julian Sas, Little Tony & Levi Greyhound.	De Schakel,	Reuver NL
30/04	Nacht van de Blues 26e Editie, Pigfoot, Doghouse Sam & His Magnatones, Ganashake, Hans Theessink, James „Super Chikan“ Johnson, Stacie Collins	zaal De Ark,	Wuustwezel B

Breda Blues Night 2011: TERUGBLIK

door Rob Bouterse

Even heeft het er naar uit gezien, dat de Breda Blues Night 2011 geen doorgang zou vinden. Het Chassé theater, waar de drie voorgaande edities plaatsvonden, moest door een aantal doorgevoerde bezuinigingen gaan schrappen in de programmering en de Blues Night was een van die onderdelen.

Gelukkig heeft de Mezz zijn nek uitgestoken en het doorgaan van de Breda Blues Night gered.

De oorspronkelijke datum van 12 maart kon echter niet gehandhaafd blijven en dus werd er uitgeweken naar zondag 13 maart. Gelukkig konden ook alle bands omgeboekt worden naar de nieuwe datum en zo kon het dus gebeuren, dat Bradley's Circus om 17.00 u. de aftrap verzorgde van deze Blues Night nieuwe stijl. Immers of je nu één zaal tot je beschikking hebt, of een heel gebouw, het evenement kreeg een heel ander karakter. De opzet was om de hele Mezz te gebruiken. De zaal, het café, de gang, zelfs een van de oefenruimtes werden ingezet om er een mooie bluesdag van te maken.

Zo was er naast het bandjes kijken een doorlopende fotovoortelling van Bluesmagazine's Marco Van Rooijen op een groot scherm in de zaal te zien en was er in de gang een heel klein deel van de collectie van onze huisfotograaf Ger van Leent te bewonderen. Een aardig tijdverdrijf voor tussen de optredens.

Bradley's Circus heeft al tweemaal eerder in Breda gespeeld, nl. in de Beijerd en op het Kerkplein tijdens het Jazzfestival 2010. Sindsdien zijn zangers Mattanja Joy Bradley, harpiste Liedewij Veenhuis, contrabassist Toine Stout, drummer BeeWee Nederkoorn en gitarist Jimmy *The Lounge* als band enorm gegroeid.

Vorig jaar zijn ze in de VS geweest, ondermeer om hun nieuwe album *Bang Bang Wa Wee's* op te nemen dat op 31 maart j.l. in 013 in Tilburg ten doop is gehouden. Tijdens deze Blues Night werd een mooie set met een mengeling van blues, roots, jazz, americana, rock 'n' roll en zelfs een vleugje Slavische muziek neergezet, die enthousiast werd ontvangen. Mattanja heeft een wat hese, zwoel aandoende stem, die prachtig bij het sfeervolle repertoire past. Liedewij is een van de weinige vrouwelijke harpisten die in ons land rondlopen en doet absoluut niet onder voor haar mannelijke collega's. Voeg daarbij de gevarieerd spelende Jimmy *The Lounge* en de strakke ritmesectie, dan weet je dat het wel goed zit. Het repertoire bestond deels uit ouder werk, maar ook werd een tipje van de

www.copynetbreda.nl

COPY NET
KOPIEER PRINTCENTRA

Copy Net • Van Coothplein 40-42 • 4811 NG • Breda

sluier van het nieuwe album opgelicht en dat belooft heel wat. Met een passend *Let's Go* sloot Bradley's Circus haar set af. Passend, want half april vertrekt de band voor zes weken naar de andere kant van de oceaan voor een tournee naar de zuidelijke staten, te beginnen in Louisiana. Een uitvloeisel van hun opname periode vorig jaar in de Dock Side Studios.

De kop van de Blues Night was er af en het publiek maakte zich op voor de eerste set van Magic Frankie en zijn Blues Disease in het Mezz-café, dat al gauw bijna te klein was. Het kwam het optreden van de band alleen maar ten goede, want een mooie interactie tussen band en publiek was het logisch gevolg. Nog immer gehuld in zijn „Gangster of the Blues-outfit” werd er een retenstrakke eerste set gespeeld.

Hierna was in de zaal de beurt aan Mariëlla Tiroto and the Blues Federation. Deze band had de „Dutch National Blues Award 2011” gewonnen, welke op deze Blues Night werd uitgereikt. Gevolgd door een set, die m.i. eerlijk gezegd wat tegenviel. De balans tussen de zang en de muziek was niet overal in evenwicht. Wel bijzonder was hun uitvoering van het Hendrix-nummer „Little Wing”, een nummer dat we wel vaker voorbij horen komen en waarin de gitaristen zich over het algemeen heerlijk kunnen uitleven. In de versie van de Blues Federation werd die rol voor een deel door de mondharmonica overgenomen.

Hierna was het tijd voor de tweede set van Magic Frankie en ook nu was het café bijna te klein.

Onder andere de prachtig lang uitgesponnen ballad „Cryin'Over You” kwam voorbij. Deze set werd –traditiegetrouw– afgesloten met de Elmore James kraker „Talk To Me Baby”, waarin Magic Frankie's gitaar in gesprek ging met zijn band

en het publiek. Na de toegift „Honey Hush” wisten we weer dat Magic Frankie nog lang niet verloren is voor de „Nederblues”.

De broertjes Nimmo hebben naast hun „Brothersband” ook hun eigen projecten. Zo hebben we Alan Nimmo al in de Mezz met zijn King King mogen meemaken. Inmiddels is zijn eerste volwaardige geluidsdrager uit. Na het mini-album „Broken Heals” is er nu „Take My Hands”, waarover binnenkort meer. Brother Stevie Nimmo zit ook niet stil: na zijn solo-album „The Wynds Of Life” was hij nu voor een korte tournee op pad met de toetsenist Sébastien Vaivrand

Tussen de bedrijven door mochten we op de Blues Night genieten van twee akoestische sets van dit duo, dat op het laatste ogenblik nog toegevoegd was aan het programma. Hierdoor waren zij „veroordeeld” tot het spelen in een van de oefenruimtes, waar zij desondanks een heel andere kant van hun veelzijdigheid met

verve aan het publiek lieten horen. Tijdens het enige optreden in ons land brachten zij op intieme wijze een groot aantal nummers van Stevie's solo-album, afgewisseld met songs uit het „americana-idoom”, waaronder „Good Day For The Blues”, „Change is Gonna Come” en „On My Way To Heaven”. De Breda Blues Night 2011 werd afgesloten door Mike Zito, die zo veel zin in het optreden had, dat zijn eerste klanken min of meer samenvielen met de laatste tonen van Magic Frankie. Zito zette in korte tijd de zaal op zijn kop met een mix van americana vibes, vette New Orleans funk nummers, ouderwetse rock 'n' roll en gruijzige blues, zoals we nog maar zelden in Breda hebben gehoord. Waar zogenaamde powerblues trio's nogal eens verzanden in een brei van geluid en ellenlange solo's wist Zito door een heel afwisselend repertoire de nog aanwezige toehoorders tot op het eind te boeien. Een uitermate verfrissende openbaring.

Iemand uit het publiek merkte dan ook op: „ik had nog nooit van Zito gehoord en dacht ik kijk het even vijf minuten aan; maar dat „even” werd dus ruim vijf kwartier. In één woord fantastisch”. Zito speelde veel van zijn laatste album „Pearl River” en een aantal nummers van zijn komende zomer te verschijnen nieuwe album. Van swingend tot ingetogen, geen moment was er sprake van verveling. Chris Alexander [bas en zang] en Rob Lee [drums] konden ruimschoots hun kwaliteiten tonen.

Ook Zito sloot af met een Hendrix nummer, ditmaal was „Hey Joe” aan de beurt, maar wel in een uitvoering waar iedere rechtgeaarde muzikliefhebber kippenvel van kreeg. En zo kon het nog aanwezige publiek met een heel goed gevoel rond half twaalf op weg naar huis.

Tot slot:

De Breda Blues Night „nieuwe stijl” mag dan qua opzet als zeer geslaagd genoemd worden, het was jammer dat het bezoekersaantal tegenviel. Natuurlijk speelde het mee, dat carnaval dit jaar erg laat viel. Ook vonden veel mensen de zondag[avond] niet handig en speelde de berichtgeving van het Chassé theater ongetwijfeld ook parten. Chassé had op haar website de Blues Night tot twee weken vóór het evenement als „cancelled” opgenomen in plaats van te verwijzen naar de Mezz.

Dit heeft ongetwijfeld een aantal mensen belemmerd het verder kwalitatief hoogstaande evenement mee te kunnen beleven.

Want met de muziek en de sfeer was helemaal niets mis. Hopelijk kunnen we volgend jaar naar een volgende editie in deze vorm uitzien en de Mezz weer voor een dag omtoveren tot Blues Tempel.

Foto's

Op wwsrbb.nl vind je overigens twee uitgebreide fotoalbums van deze Blues Night van Bluesmagazine.nl fotograaf Marco van Rooijen en van onze Dr. Groove.

d-media

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

250 verschillende bieren

Het
Bierhuis

van Goorstraat 5
4811 HH Breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226875

Brainbox

door: Rob Bouterse

Op 15 april a.s. treedt Brainbox weer op in de Mezz. Vorig jaar rond deze tijd deed deze legendarische band ook al Breda aan. Destijds bestond het optreden voornamelijk uit een soort greeatst hits-show. Dit jaar zal het optreden in een ander daglicht komen te staan: voor het eerst sinds de jaren 70 heeft Brainbox namelijk een nieuwe CD uitgebracht met louter nieuw materiaal: **The 3rd Floor**. Op het bekende *My Babe* van Willie Dixon na zijn alle nummers van eigen hand. De jaren gaan tellen, dus de bekende hoge uithalen die destijds zo kenmerkend waren voor de stem van Kaz Lux horen we niet meer terug. De sleet zit als het ware een beetje op zijn stem. De hele CD ademt daardoor een wat rustiger sfeer uit, hoewel er nog genoeg geknald wordt door de gitaristen Rudy de Queljoe en John

Schuursma. Ook staan er een tweetal nummers op die je eerder op een solo-cd van Lux zou verwachten dan op een cd van een rockband. Dat zijn *Reincarnation* en *Krontjong E*, het laatste wellicht een ode aan De Queljoe's roots. Op wat latere leeftijd lopen we geen van allen meer zo hard als vroeger en dat in acht genomen is *The 3rd Floor* een mooie plaat geworden.

Ter opfrissing van ons kollektieve geheugen voor het optreden in de Mezz hieronder nog een stukje geschiedenis.

Op 1 maart 1969 komt op een bescheiden nummer 37 de single *Down Man* van de groep Brainbox binnen in de destijds toonaangevende Veronica Top 40. Een nieuw vanuit Amsterdam opererend kwartet, bestaand uit gitarist Jan Akkerman (had in 1966 met The Hunters een hitje met "Russian Spy and I"), zanger Kaz toen nog Casimirz Lux, bassist André Reijnen en drummer Pierre van der Linden. Ondanks het bescheiden hit-succes -de single blijft op nr. 13 steken- zal Brainbox in korte tijd furore maken in de Nederpopwereld. De band maakt een voor die tijd progressieve mix van blues, rock, pop en psychedelica het was immers eind jaren 60!. Het zijn vooral covers die de band groot maken, maar ze weten die wel op een vaak onnavolgbare wijze om te vormen tot geheel nieuwe songs. De uit duizenden te herkennen en zeer karakteristieke stem van Kaz Lux, die moeiteloos overschakelt van zeer hoge naar lage tonen en het geweldige gitaarspel van Akkerman zijn hier vooral debet aan. De Brainbox versie van Gershwin's *Summertime* is inmiddels al jaren een klassieker; overigens krijgt ook de B-kant *Dark Rose* in de loop der jaren een A-status.

Ook *Scarborough Fair* van Simon & Garfunkel krijgt een totaal nieuw jasje, even zo als bijvoorbeeld Lowell Fulson's *Sinner's Prayer* en Tim Hardin's *Reason To Believe*. Maar ook het eigen werk mag er zijn, getuige de hitsuccessen als *Sea Of Delight*, *To You*, *Doomsday Train*, *The Smile* en *Between Alpha and Omega*. Ondanks het -voornamelijk singletjes succes- wordt de band na verloop van tijd geplaagd door veel bezettingswisselingen. Eind 1971 stapte Lux ook op uit wat er dan nog over is van de band. Hij is dan al een tijdje bezig aan een solo-carrière en neemt in 1976 -ook met Jan Akkerman- nog het prachtige album *Eli* op. Door de jaren heen zal hij dan ook voornamelijk als solo-artiest optreden en diverse geluidsdragers uitbrengen.

In 1982 volgt een korte opleving met de laatste originele bezetting maar in 1984, houdt Brainbox bij gebrek aan succes langzaam maar zeker op te bestaan. In 2003 wordt de band weer nieuw leven ingeblazen door de leden van de laatste bezetting: dus met Kaz, Rudy de Queljoe, John Schuursma en Pierre van der Linden, met dit keer Erik Bagchus (Flavium) op bas. Van de tour die in juli 2004 ook Breda aandoet wordt een live-cd gemaakt, getiteld *The Last Train* geproduceerd door ex-Bredanaar Bart van Poppel.

GREENTERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

Don't get the blues, get green!

www.greenterminal.nl

26^e

NACHT VAN DE BLUES

26ste NACHT VAN DE BLUES

Ondanks geruchten over stoppen met Nacht van de Blues komt na zilver 26 !. The Booze Brothers zijn stilaan de grootvaders van de Belgische blues festivals. Bij enkele leden is dit ook letterlijk te nemen, want zijn hebben al voor een tweede én een derde generatie muzikliefhebbers gezorgd .

Op 30 april wordt in Wuustwezel een "Large" editie uitgegeven. Zo wordt er al om 18 uur gestart om ook een kans te geven aan enkele jonge bands en interessante projecten.

Zo wordt geopend met Pigfoot, met in hun gelederen "Nonkel Ney" die al meer dan 25 jaar wereldberoemd is in de Kempen en verre omstreken. Speciaal voor de Nacht van de Blues laat hij zich samen met zijn vaste gitarist omringen door een piepjonge band en brengen ze nieuwe versies van zijn klassieke repertoire.

Doghouse Sam & His Magnatones ontstond uit de asse van The Rhythm Bombs. Dit ervaren trio graaft voor zijn repertoire diep naar de wortels van ritme en blues. Nog maar net bezig, maar ze klinken veelbelovend en zo krijgen ze al meteen festivalkansen.

Ganashake is nog maar 3 jaar bezig en toch krijgen deze twintigers overal lovende kritieken. Zowel voor hun eerste cd als hun vele optredens. Ze worden in de gespecialiseerde pers veelvuldig omschreven als de toekomst van de Belgische blues. Maar dit zou wel eens tot buiten de blues kunnen uitgroeien. Ze brengen blues van de stevige soort die zeker de benen in beweging zal krijgen.

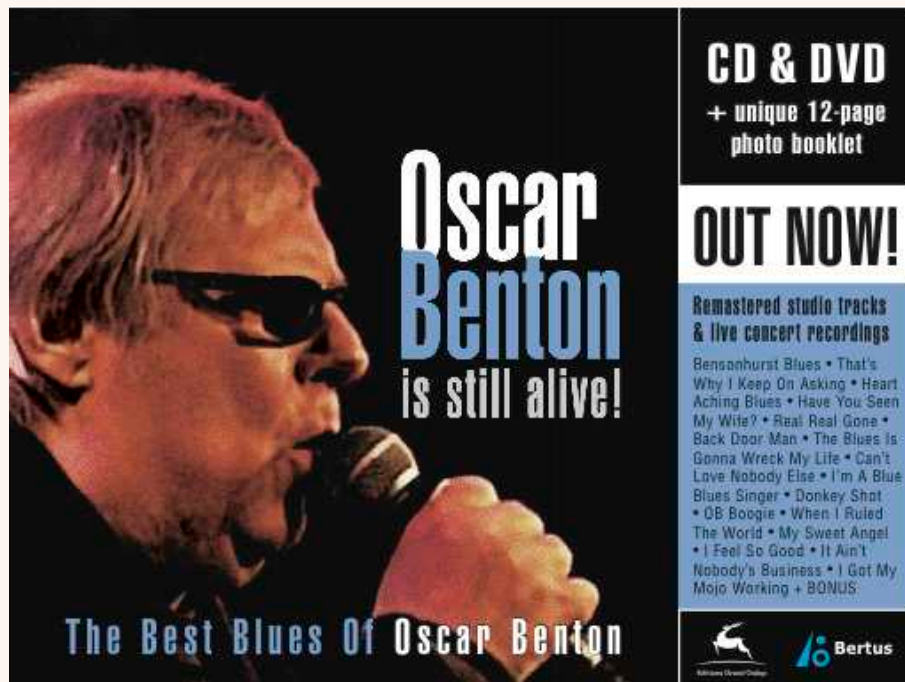
Met Hans Theessink wordt een vaste waarde van de Europese blues in huis gehaald. Met zo'n 200 shows per jaar in verschillende bezettingen en in alle uithoeken van de wereld geldt hij als een ware ambassadeur van onze geliefde bluesmuziek. Alleen met zijn (slide-) gitaar brengt hij een dik uur betoverende muziek.

Top of the bill is nogmaals een muzikant die al veelvuldig prijzen mocht ontvangen binnen zijn genre. James "SUPER CHIKAN" johnson is een geweldige muzikant en entertainer die we exclusief uitnodigen voor Nacht van de Blues.. Geboren en getogen in de Mississippi- Delta kan hij zonder problemen tot de "legends of the delta blues" worden gerekend. Beklijvend, grappig, swingend en met zijn zelfgemaakte gitaren als extra pigment. Alle ingrediënten zijn aanwezig voor een geweldige show !

Met Stacie Collins wordt uit een heel ander vaatje getapt. Deze dame kan flink van jetje geven op haar mondharmonica. Ze balanceert tussen vette blues en stevige southern rock en heeft alles in huis om als afsluiter en bij de laatste pintjes alle remmen los te gooien. Ze is goeie maatjes met Jason and The Scorchers en The Georgia Sattellites. Dit geeft meteen aan wat we kunnen verwachten: Partytime !

26ste Nacht van de Blues
30 april 2011 - 18u
Zaal "De Ark" - Wuustwezel - B

Alle info:
www.boozebrothers.be

bron: bluesmagazine.nl, bewerking Rob Bouterse

Op 9 april vindt de uitreiking plaats van de Dutch Blues Awards plaats, een initiatief van de Dutch Blues Foundation [dus niet te verwarren met de stichting Dutch National Blues Award]. Een ander initiatief van deze stichting is de Dutch Hall Of Fame, waarmee muzikanten worden geëerd die zich een carrière lang hebben ingespannen voor het uitdragen van de blues in Nederland en zo mogelijk daarbuiten. Deze eerste keer worden in deze Hall of Fame opgenomen Harry Cuby Muskee, de godfather van de nederblues en Oscar Benton, een andere icoon uit de blanke polderblues. Voor Benton betekent dit een mooie afsluiting van zijn carrière, want hij stopt er mee. Zijn afscheid wordt verder luister bij gezet met het uitbrengen van de DVD en CD-box *Oscar Benton Is Still Alive*.

Tijd om in de Track es op de carrière van Benton terug te kijken. Oscar Benton won in 1968 de tweede prijs bij het Loosdrechts Jazzconcours, had een kolossale nummer één hit in Frankrijk met *Bensonhurst Blues* en toerde ruim 42 jaar langs zalen en zaaltjes in heel Europa. Met zo'n staat van dienst mag je wel stellen dat hij een absolute Nederlandse blueslegende is. Eind november

Oscar Benton

Is still alive!

2010 besloot hij formeel zijn carrière met een afscheidsconcert in Heemskerk. De opnamen daarvan worden nu op een DVD uitgebracht, aangevuld met een CD, waarop naast de audio-opnamen van dat concert hoogtepunten uit zijn rijke platenloopbaan zijn samengebracht. Oscar Benton, Haarlemmer van geboorte, is nu 62. Hij studeerde mandoline en viool op het conservatorium, een vreemde vooropleiding voor de blues waaraan hij al snel zijn hart verloor. In 1967 startte hij de Oscar Benton Blues Band. Zijn prijs in Loosdrecht gaf hem recht op de opname van een langspeelplaat, onder leiding van Tony Vos, de bekende producer van o.a. Cuby & The Blizzards, Rob Hoeke's Rhythm & Bluesgroup, Ekseption en Boudewijn de Groot.

Na dit eerste album, *Feel So Good*, zouden er tot aan 1972 nog drie volgen. Benton was als wegbereider voor de blanke blues in die tijd in goed gezelschap: kopstukken als John Mayall overspoelden vanuit Engeland Europa met veel overtuigende successen. Maar na *The Blues Is Gonna Wreck My Life* in '69, *Benton* uit '71 en de vierde elpee *Draggin' Around* begon in 1972 de belangstelling voor het genre toch wat af te nemen. De oorspronkelijke band viel uit elkaar en Benton stortte zich op een solocarrière, terwijl zijn begeleiders verder gingen als Barrelhouse, met Tineke Schoemaker in hun geleiden. Benton maakte ook een paar behoorlijk succesvolle singles in duo-vorm: Oscar & Monica, met onder andere de hit *All I Ever Need Is You*, ook een hitje van Sonny & Cher, maar door Benton's aparte stemgeluid kreeg dit nummer toch een andere dimensie.

Als duo waren ze ook succesvol in Duitsland. In 1973 nam hij Artie Kaplans *Bensonhurst Blues* op: een regelrechte flop. Pas acht jaar later werd het alsnog een hit, en niet zo'n kleintje ook. De Franse acteur Alain Delon was al langer gecharmeerd van die plaat; had 'm ook in zijn jukebox thuis. En toen er voor de speelfilm *Pour la Peau d'un Flic* een leidend muziekthema moest worden gekozen, stelde hij voor *Bensonhurst Blues* daarvoor te gebruiken. Iedereen vond dat een goed idee.

Met reusachtige gevolgen, want toen na de filmpremière de single opnieuw werd uitgebracht, raasde deze in Frankrijk in ijltempo naar de top van de hitparade. In landen als Israël, Bulgarije, Polen en Japan gebeurde hetzelfde. Alleen in Nederland ging het iets minder, want hier werd slechts de 21ste plaats in de Top-40 gehaald. Dat waren drukke tijden voor Benton die alom werd uitgenodigd om concerten te verzorgen.

Geen gekke dingen Toen aan het eind van de jaren tachtig er bij het grote publiek een soort heroriëntatie plaatsvond op de blues, blies Benton de Oscar Benton Blues Band nieuw leven in. Tot 2005 werd er -in verschillende samenstellingen- veel opgetreden; ook werden er enkele albums uitgebracht. Maar Benton kreeg tenslotte teveel tegenwerking van zijn lijf, iets wat in zijn eigen bewoordingen niet veel te maken heeft met een ruig rock 'n' roll leven, want 'zulke gekke dingen heb ik echt niet gedaan'.

Op 14 november 2010 beëindigde hij dan officieel zijn imposante carrière. In een klein zaaltje te Heemskerk liet hij aan een schare fans - sommigen echt van het eerste uur - nog één keer horen dat zijn stem in elk geval niet heeft geleden van het leven in de blues. Het afscheidsoptreden duurde maar een klein uur, meer kon Benton fysiek niet opbrengen.

Op het podium werden de oude plekken weer even ingenomen door zijn oude bandleden Guus en Johnny La Porte (gitaar), Barrelhouse Bailey (Han van Dam) op piano, Jos van den Dries op drums en Gé (Carlsberg) van Dooren op bas. Verder was er ook nog van vroeger Ren Groot, de manager van het eerste uur. Toen hij hoorde van het afscheidsconcert, besloot hij een audio- en videotrein aan te laten rukken om dit historische optreden vast te leggen. Met als resultaat de DVD/CD-box *Oscar Benton Is Still Alive* die iedere liefhebber nog eens kan overtuigen van de legendarische power van Oscar Benton.

CONCERTAGENDA

Dr. Groove's Blues 'n Roots Kalender

April 2011

01/04	Bluesroute Terneuzen,	Diverse locaties Centrum	Terneuzen NL	16/04	7th Street men Band,	café Lambiek,	Tilburg NL
01-2/04	Blues weekend,	Diverse horeca gelegenheden,	Maastricht NL	16/04	Ana Popovic,	De Bosuil,	Weert NL
01/04	Jan Akkerman en Bail,	De Bosuil,	Weert NL	16/04	Lightnin' Guy & The Mighty Gators,	The Lane,	Oostburg NL
02/04	Bluezy Blues Festival,	zaal De Fakkkel,	Ridderkerk NL	16/04	Scotch 'n Soda,	podiumcafé Den Buster,	Antwerpen B.
02/04	Bierbeek Blues'd Up Festival, 8e Editie, Monster Mike Welch band, Layla Zoe, Thorbjørn Risager,	C.C. De Borre,	Bierbeek B	17/04	The Juke Joints,	Soul Kitchen,	Waalwijk NL
02/04	Delirium Blues Festival,	zaal Lichtenhove,	Lichtervelde B	17/04	LaGrange,	De Rode Pimpernel,	Den Bosch NL
02/04	The South,	café The Holy Cow,	Schijndel NL	17/04	Rob Tognoni,	café Wilhelmina,	Eindhoven NL
02/04	Todd Sharpville,	café D'n Hiemel,	Maastricht NL	17/04	JP Rena & Terrawheel,	De Boerderij,	Zoetermeer NL
02/04	Susan Santos,	Garaasj,	Geleen NL	17/04	The Generators,	café De Keijzer,	Spijkenisse NL
02/04	Big Dutch,	De Keijzer,	Spijkenisse NL	17/04	Bo Porter,	café Beej Will,	Tegelen NL
02/04	Timo Gross, Vredenblues,	Willem Slok,	Utrecht NL	17/04	Morblus,	café 't Goor,	Gooreind B
02/04	Roadhouse,	Borderline,	Diest B	18/04	J.W. Jones,	Bananapeel,	Ruiselede B
02-03/04	Blues Marathon,	Gonzobar,	Tegelen NL	19/04	John Fullbright, Oldseed, Crossroads radio sessie,	Het Zwijsnhoofd,	Bergen op Zoom NL
03/04	Thorbjørn Risager,	café Wilhelmina,	Eindhoven NL	19/04	David Philips,	De Rode Pimpernel,	Den Bosch NL
03/04	The Blackhawks,	The Rambler,	Eindhoven NL	20/04	David Philips,	café Den Bromfiets,	Bonheiden B
03/04	Tinez Roots Club,	café Tom Tom,	Heythuizen NL	21/04	Ian Siegal & Big Pete,	café Gompelhof,	Mol B
04/04	The Hellhounds,	café De Keijzer,	Spijkenisse NL	21/04	David Philips,	Le Sommelier,	Heist op den berg B
04/04	A.J. Roach trio,	Meneer Frits,	Eindhoven NL	22-25/04	Paasblues,	Diverse locaties,	Asten NL
06/04	Little Willie Littlefield, Candye Kane,	theater De Lockhorst,	Slidrecht NL	22/04	Todd Sharpville, Stefan Schill Band, Simon McBride,	De Boerderij,	Zoetermeer NL
08/04	DeWolff,	Popcentrum 013,	Tilburg NL	22/04	The Bluestalkers,	Parktheater,	Eindhoven NL
08/04	Mojo Hand Taylor & His Roadkings,	café 't Goor,	Gooreind B	22/04	St.Louis Slim,	café Havenzicht,	Oud Beijerland NL
09/04	Eastside Rhythm & Bluesfestival ,	De Vereniging,	Nijmegen NL	22/04	Fried Bourbon,	De Mug,	Middelburg NL
09/04	DBF-Award Uitreiking,	De Rustende Jager,	Nieuw Vennep NL	22/04	Dokblues,	Dok 6,	Helden-Panningen NL
09/04	Jimmy's Gang,	café De Keijzer,	Spijkenisse NL	22-25/04	Rockin' Around in Turnhout,	div. locaties Centrum,	Turnhout B
09/04	The Blues Fuse,	L'Esprit,	Rotterdam NL	23/04	Blue Highways Festival,	Vredenburg Leidschrijn,	Utrecht NL
09/04	Monster Mike Welch band,	The Rambler,	Eindhoven NL	23/04	Staf Benda Bilili,	Popcentrum 013,	Tilburg NL
09/04	Neal Black & The Healers,	De Weegbrug,	Roermond NL	23/04	Julian Sas,	Gebouw T,	Bergen op Zoom NL
09/04	Jimmy Molière,	De Herdershoeve,	Ernegem B	23/04	Reverend Rusty & The Case,	De Sjoes,	Roosendaal NL
09/04	Smoking Joe Kubeck & Bnois King,	Café Gompelhof,	Mol B	23/04	King Mo',	L'Esprit,	Rotterdam NL
10/04	Sunday Blues,	Diverse lokaties Centrum,	Oisterwijk NL	23/04	Midnight Rambler,	café Mach,	Hellevoetsluis NL
10/04	J.W. Jones,	't Vermaeck,	Rijen NL	23/04	Black Top,	Motorcamping D'n Toerstop,	Horst a/d Maas NL
10/04	Brainbox,	De Bosuil,	Weert NL	23/04	Neal Black & The Healers,	De Blauwe Wolk,	Zottegem B
10/04	The Veldman Brothers,	café De Keijzer,	Spijkenisse NL	24/04	Oppe Ruiver on the Blues/Rock,	De Schakel,	Reuver NL
10/04	FOG Blues Band,	De Rode Pimpernel,	Den Bosch NL	24/04	King King (Alan Nimmo),	De Gouden Leeuw,	Dongen NL
11/04	Cam Pemmer & Jon Wood,	Meneer Frits,	Eindhoven NL	24/04	David Philips,	café De Groot,	Eindhoven NL
11/04	Morblus,	Bananapeel,	Ruiselede B	24/04	King Mo',	café De Keijzer,	Spijkenisse NL
12/04	Eli 'Paperboy' Reed,	Leuven B	Leuven B	24/04	Twelve Bar Blues Band,	Motorcamping D'n Toerstop,	Horst a/d Maas NL
14/04	Cuby & The Blizzards,	Parkstad Limburg Theater,	Heerlen NL	24/04	Monster Mike Welch,	café 't Goor,	Gooreind B
14/04	J.W. Jones,	Muziek-o-Droom,	Hasselt B	25/04	Ian Siegal & Big Pete,	Kid's Rhythm & Blues café,	Antwerpen B
14/04	Jimmy Moliere,	Fort Napoleon,	Oostende B	25/04	Leon Blue,	Bananapeel,	Ruiselede B
15/04	Up to the Pub,	Jazzkroegentocht,	Gorinchem NL	25/04	Israel Nash Gripka,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
15/04	Brainbox,	MEZZ,	Breda NL	26/04	David Philips,	café Trianon,	Nijmegen NL
15/04	Cuby & The Blizzards,	Theater Aan de Parade,	Den Bosch NL	28/04	Ziggi Recardo & The Renaissance band,	Popcentrum 013,	Tilburg NL
15/04	Fried Bourbon,	Den Bril,	Lier B	29/04	Queens Blues Night,	De Gouden Leeuw,	Dongen NL
15/04	Jonboat,	café Crossroad,	Olen B	29/04	Black Dog,	L'Esprit,	Rotterdam NL
15/04	Carmen Souza,	Zuiderpershuis,	Antwerpen B	29/04	FOG Blues band,	De Hille,	Oss NL
16/04	Morblus,	L'Esprit,	Rotterdam NL	29/04	Fried Bourbon,	Hofke van Blaasveld,	Willebroek B
16/04	J.W. Jones,	café De Noot,	Amersfoort NL	30/04	The Duketown Dogs,	café De Dop,	Vlissingen NL
				30/04	Blue Monday, The Veldman Brothers,	De Gouden Leeuw,	Nispen NL
				30/04	Krissy Matthews Red Pepper Blues Explosion,	Garaasj,	Geleen NL
				30/04	Lightnin' Guy & The Mighty Gators,	Blues in Wijk,	Wijk bij Duurstede NL
				30/04	David Philips,	Bikers Loft Groenedijk,	Oudenburg B
				30/04	Nacht van de Blues 26e Editie,	zaal De Ark,	Wuustwezel B

SR&BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Presenteert de geheel
vernieuwde website:

www.srb.b.nl

daar vind je ons maandelijks blad Track in kleur en
aktuele info, recensies, artikelen en de maandkalender
24 uur per dag, 7 dagen per week

Veel kijk- en leesplezier!

SR&BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

**ONTWERP, ADVIES
COÖRDINATIE**

o.a. Kantoren, dames & heren
modetaken, opticiens, horeca,
makelaars & assurantiën,
particulieren.

Snel, onafhankelijk en goed.

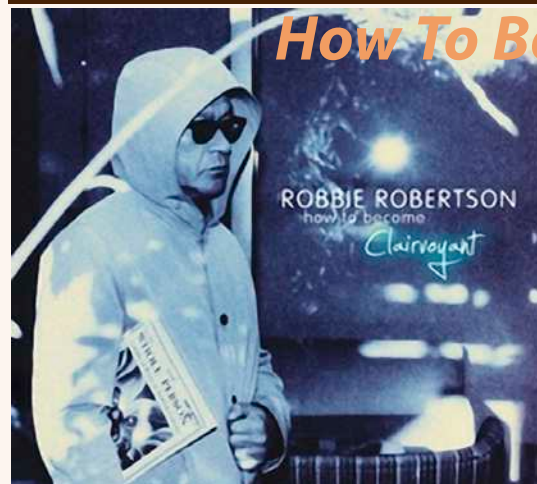
**Maak een afspraak voor
vrijblijvend interieuradvies**

HB design
interieur projecten

CHASSESINGEL 30A
4811 HC BREDA

TEL: 076-5204205 / 0653-991805

CD&DVD NIEUWS

How To Become Clairvoyant

**Robbie
Robertson**

door Rob Bouterse

Steeds vaker zien we gelouterde artiesten na een carrière in of met een groep op de solo-tour gaan. De laatste jaren zien we ook een trend, dat de oude mannen het leuk vinden om met elkaar te spelen, wat er nooit van kwam door de verplichtingen met hun respectieve bands. Of ze worden gevraagd voor bijdragen op geluidsdragers van collega's. In dit rijtje voegt zich nu ook Robbie Robertson, in 1958 als 15-jarige begonnen bij The Hawks, de begeleidingsband van Ronnie Hawkins.

De overige leden waren Levon Helm, Gert Hudson, Rick Danko en Richard Manuel: inderdaad de line-up van de latere *The Band*, die op hun beurt in de jaren '65 - '66 vooral bekendheid kreeg als begeleidingsband van Bob Dylan. Met albums als *Music From Big Pink*, *The Band*, en *Stage Freight* vestigde The Band zich nadien definitief in als top-act. Een specifiek heel herkenbaar geluid van een bijzondere mengeling van sociaal geëngageerde en op de geschiedenis van de Amerikaans-Indiase vertellingen gebaseerde muziek werd hun handelsmerk. Jaren van spelen in clubs en festivals volgden en dat ging wel wat ten koste van de kwaliteit van de latere albums. Het vele touren en de diverse karakters binnen de groep leidden uiteindelijk tot een breuk en met name de belangrijkste songschrijver van de band Robertson vond dat het wel genoeg was geweest.

Op, heel toepasselijk, Thanksgiving Day 1976 werd met een indrukwekkend afscheidsconcert, opgeluisterd door talloze grootheden uit de pop- en bluesmuziek, zoals Paul Butterfield, Eric Clapton, Neil Diamond, Dr. John, Bob Dylan, Joni Mitchell, Van Morrison, Ron Wood, Neil Young, afscheid genomen. Dit afscheid werd zowel audio als visueel opgenomen door Martin Scorsese en uitgebracht als *The Last Waltz*. De afzonderlijke leden begonnen daarna met wisselend succes solocarrières. Robertson blijft de eerste jaren samenwerken met Scorsese en verzorgt de muziek bij films als *Raging Bull*, *The King Of Comedy* en *The Color Of Money*. In 1987 komt zijn eerste solo-album uit, simpel Robbie Robertson getiteld met daarop z'n bekendste solo-hit *Somewhere Down The Crazy River*. In 1991 volgt *Storyville*.

Mede door de bijdragen van ex-Bandleiden Garth Hudson en Rick Danko vormen deze beide albums min of meer een voortzetting van waar hij met The Band was gebleven. Op de albums *Music For The Native American* 1994 en *Contact From The Underworld Of Red Boy* 1998 zoekt hij zijn Indiase roots op: zijn moeder was een Mohawk-indiase. Lange tijd blijft het stil, maar Robertson is terug en ook weer terug naar de rock en nu 13 jaar later is er dan *How To Become Clairvoyant*.

Opmerkelijk op dit album is de niet geringe bijdrage van Eric Clapton: het instrumentale *Madam X* is van zijn hand en hij is co-writer van de nummers *Fear Of Fallin* en *Won't Be Back*. Hun samenwerking dateert van het Crossroads Guitar Festival 2007. Ook komen we 'good old' Jim Keltner weer es tegen, die al met Clapton's Derek & the Dominos' *Layla* furore maakte en in 2004 samen met de zangeressen Sharon White en Michelle John in EC's begeleidingsband speelde, terwijl bassist Pino Palladino en drummer Ian Thomas in 2008 het hart van Eric's band vormden en die nu het leeuwendeel van de nummers op *How To Become Clairvoyant* voor hun rekening nemen.

Ook Steve Winwood is van de partij, naast Tom Morello, Robert Randolph, Taylor Goldsmith en Trent Raznor. Het album is geproduceerd door Marius de Vries, die ook op diverse tracks op toetsen te horen is. Kortom, een cast waar je wat van mag verwachten. En dat valt toch wel wat tegen. Het is vooral een degelijk album geworden, met vlagen mooie bijdragen van Winwood en ook Robertson's gitaarwerk mag er nog steeds zijn. In *When The Night Was Young* horen we een vleugje John Mayor. Er is één verwijzing naar zijn verleden met The Band, *That Is Where I Get Off*. Maar wie een nieuw The Band-album verwacht komt bedrogen uit. Daar is *How To Become Clairvoyant* net niet spannend genoeg voor. Het is een relaxed, goed gemusiceerd album geworden en absoluut de moeite waard, zeker voor de late uurtjes en daar hoeven we geen clairvoyant voor te zijn... Wat het album extra bijzonder maakt is de verpakking: het prachtige fotowerk van onze Anton Corbijn.

A Living History: The (R)evolution Continues

Chicago Blues

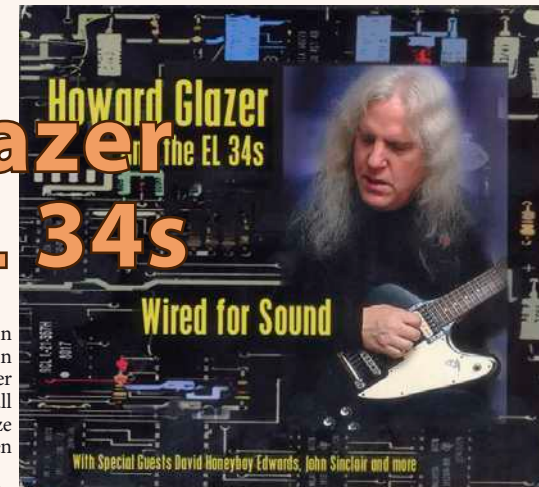
door: Rob Bouterse

Met "The (R)evolution Continues" wordt [na "A Living History"] een eerbetoon aan de Chicago Blues voortgezet met een tweede uitgave die de ontwikkeling van deze stijl verder mooi in kaart brengt. De Chicago blues is immers de voorbode geweest van de ommekeer die de Amerikaanse muziek in de 20e eeuw doorgemaakt heeft. Een ommekeer die niet alleen de basis gelegd heeft voor de Rock & Roll en popmuziek zoals we die nu kennen, maar die ook een onberekenbare factor is geweest op de hele Amerikaanse samenleving en daarmee ook een stempel heeft gezet op andere kunstuitingen. Het jaar 1955 is een bepalend jaar geweest voor de ontwikkeling van de Chicago Blues. Dat had natuurlijk alles te maken met de ontwikkelingen rond de rassenscheiding in de V.S. Het markeert ook het jaar waarin de belangrijkste Afro-Amerikaanse artiesten ook voor een blank publiek konden gaan optreden en dit ook daadwerkelijk deden. Ook commercieel zou dit een doorbraak betekenen. Platenmaatschappijen verlieten de klassieke Chicago-blues ten faveure van de meer up-tempo "rocking rhythms" die vooral goed lagen bij het nieuwe, jonge, blanke publiek. De doorbraak van Chuck Berry en Bo Diddley op het beroemde Chesslabel in datzelfde jaar 1955 met hun rock & roll betekende ook het begin van de gouden eeuw van de Chicago Blues. Ook een Muddy Waters begon nu op te treden voor een breder publiek. De tendens sloeg ook over naar deze kant van de oceaan, waar bands als de Rolling Stones, Yardbirds, John Mayall's Bluesbreakers en andere britse rockgroepen songs van Waters, Billy Boy Arnold, Howlin' Wolf, Willie Dixon en vele anderen op hun repertoire zetten. De Blues mag dan in Amerika geboren zijn, de commerciële doorbraak is vooral aan Britse bands te danken die deze songs op hun repertoire hadden en die deze tijdens hun Amerikaanse tournees als het ware "her-importerden". Op het album "The (R)evolution Continues" voeren Billy Boy Arnold, John Primer, Billy Branch, Lurrie Bell en Carl Johnson ons mee met songs van de oude meesters op een reis met repertoire van 1941 ["She Don't Love Me That Way" van Sonnyboy Williamson] via 1951 ["Rocket 88", dat geldt als het allereerste Rock & Rollnummer en door Ike Turner uitgevoerd] en 1960 ["First Time I met The Blues" met Buddy Guy] naar 1998 ["Make These Blues Survive" met Ronnie Baker Brooks]. Als bonus track krijgen we dan nog de Muddy Waters klassieker "The Blues Had A Baby [and They Named It Rock & Roll]". Naast bovengenoemd vijftal dragen ook Buddy Guy, James Cotton, Magic Slim, Ronnie Baker Brooks, Zora Young en Mike Avery hun steentje bij. Een prachtig uitgevoerd boekwerkje maakt dit document kompet: een tijdslijn waarin alle nummers voorbijkomen, aangevuld met korte biografische notities over de artiesten en andere wetenswaardigheden. Zoals bijvoorbeeld deze: uit 1939: "During a session for the Bluebird label with pianist Joshua Altheimer, Lonnie Johnson uses an electric guitar for the first time". Of de anekdote over liedjesverzamelaar Alan Lomax uit 1941: "Looking for Robert Johnson, Lomax finds instead Muddy Waters. Waters then makes his first recording for the Library of Congress" en uit 1956: "Bo Diddley appears on the Ed Sullivan Show" – op dat moment de grootste coast to coast TV-show in een dan nog met rassenscheiding kampende States.

Wired For Sound

Howard Glazer And The EL 34s

Er zijn zo van die albums waarbij je je na afloop spontaan afvraagt hoeveel snaren er wel niet zouden gesneuveld zijn tijdens de opnames. "Wired For Sound" van Howard Glazer is er zo eentje. Wil dit dan zeggen dat je hier enkel een Wall Of Noise hebt gehoord? Wel neen, integendeel zelfs, deze release is een schoolvoorbeeld van hoe knap en gevarieerd een bluesrockplaat kan klinken.

Howard, door Detroit Metro Times verkozen tot "beste gitarist" trekt direct stevig van leer met opener "Touch My Heart" gestuurd door een heerlijk vette, aanstekelijke riff. Zijn stem is niet direct de meest geschoolde maar de man weet die, ervaren als hij is, perfect te gebruiken voor de sound die hij neerzet. Even fronsten wij de wenkbrauwen bij het begin van "Happy In My Arms" dat door de blazers wat de variëteit richting dreigt uit te gaan, maar snel goed gemaakt door zijn uitmuntende solo en dito achtergrond vocals. Die laatste spetteren ook nog eens op het ronduit briljante "Detroit Blues Party" waar ene David Honeyboy Edwards mee het schone weer komt verzorgen. Wil je het wat trager? "Living On The Edge" is er zo eentje, waar onder Steven Tyler-achtig gezang er tegelijk toch nog voor gezorgd wordt dat je ongewild gaat meestampen. Glazer roept met zijn snarenspeel soms de gedachte op aan die andere meester Alvin Lee, geïllustreerd op "Hurts So Badly" waar de structuur van de songs waarschijnlijk niet toevallig herinneringen oproept aan het betere slowblueswerk van Ten Years After.

Steve Kohn mag aan de drums zijn talent tentoonstellen, luister eens naar "Waiting For The Train" met ook al heerlijk slide werk van Howard. Samen met Bob Godwin op de bas, heel het album fantastisch stuwend, vormt hij de "EL 34s", de vaste begeleidingsgroep. Zij zijn voor een groot deel verantwoordelijk dat deze release van in het begin tot het einde prettig in het gehoor ligt.

Alle nummers werden door Glazer geschreven met uitzondering van het tekstwerk op "Goodbye" waar het van de hand is van "Spoken-word" dichter John Sinclair. Het gedicht heet eigenlijk "Goodbye Hound Dog Taylor", link niet ver te zoeken zeker? Variatie troef dus zoals gezegd, zwaar rockend, heerlijk slowend, weemoedig slidend, maar overal boeiend. Dit album heeft een diepe indruk op ons nagelaten en moet in dit genre een van de betere op de markt zijn op dit moment. Er wordt in schoonheid afgesloten met een herneming van "Detroit Blues Party" en dat nummer alleen al met het ongelooflijk intense gezang van gast Emanuel Young, 72 intussen en de vocale inbreng van Lady T, verantwoorden de aanschaf van dit album.

roottime.be

Autobedrijf van Kruysdijk

- APK
- Schade herstel
- Verkoop auto's
- Reparatie
- Onderhoud

Logtenburg 4

4841 PA Prinsenbeek

Tel.: 076-5411692

Fax: 076-5428520

info@walvisverbouwingen.com

WalVis

VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

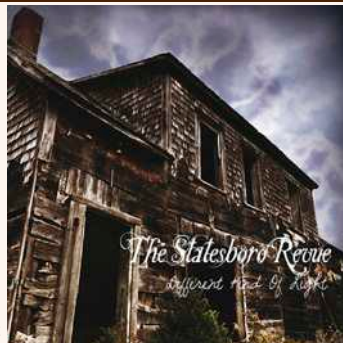
Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

Different kind of light The Statesboro Revue

door Rob Bouterse, bron o.a. bluesmagazine.nl

Met een bandnaam als The Statesboro Revue schep je automatisch grote verwachtingen. Immers, was het niet Blind Willie McTell die The Allman Brothers inspireerde tot het bewerken van zijn welhaast legendarische "Statesboro Blues"? "Wake Up Mamma, Turn Your Lamp Down Low" zong McTell in 1928. En dan is er nu, 83 jaar later een "Different Kind Of Light" van The Statesboro Revue, een relatief jonge loot aan de southern bluesrock boom rond zanger-gitarist Stewart Mann. De cocktail van Blues, Country en Southern Rock is weer super actueel. Zeker nu Gregg Allman's "Low Country Blues" volop in de belangstelling staat en hij deze zomer Europa aan doet op de diverse festivals, net als overigens The Black Crowes en de Derek Trucks – Susan Tedeschi-band. Ook ex-Allman Brother Warren Haynes doet momenteel solo én met Gov't Mule weer van zich spreken.

"Different Kind Of Light" zag eind vorig jaar al het levenlicht in de States, maar nu is Europa aan de beurt. De uit Texas afkomstige Revue geeft met de vlotte opener "I would see my world in a different kind of light" zingt Mann overtuigend in de titeltrack, dat evenals "Dirty Sue" de stevige kant van de band belicht en bovendien aangeeft dat het zich in muzikaal opzicht door niets of niemand laat beperken. Het voert te ver om alle tracks van dit album in deze Track de [statesboro] revue te laten passeren, het zijn allemaal stuk voor stuk juweeltjes. The Statesboro Revue bestaat verder uit de gitaristen Todd Laningham en Wil Knaak, bassist Rob Alton, percussionist Beau Wadley, drummer Joe Cortez IV, toetsenist Michael Ramos en de al genoemde zangeressen. Opmerkelijk ook is de gastrol voor gitarist "king of the swamp" Papa Mali die in vier nummers meespeelt. Deze Papa Mali komen we weer tegen op de cd "7 Walkers", het project van Grateful Dead drummer Bill Kreutzmann [een recensie van deze cd vind je op de website www.srbb.nl]. Het album is geproduceerd door David Z., die ook al achter de knoppen zat bij Prince, Buddy Guy en Kenny Wayne Shepherd. Ook heeft hij een "niet geringe" bijdrage geleverd aan het debuutalbum van "onze eigen" MOCT. "Different Kind Of Light" klinkt ook nog es glashelder, waardoor het authentieke karakter behouden blijft. The Statesboro Revue bestaat nu vier jaar en het wordt hoog tijd dat we dat aan deze kant van de oceaan ook live mogen gaan meebelevan. Voorlopig moeten we het met dit album, een absolute aanrader, doen en vrees ik dat het straks in mijn jaarlijstje 2011 hoge ogen gooit.

Pinetop Perkins 1913 – 2011

vertaling en bewerking: Rob Bouterse

Moesten we onlangs afscheid nemen van Gary Moore, inmiddels heeft ook Pinetop Perkins het aardse bestaan verruild voor het hiernamaals.

Is Moore nog geen 60 geworden, Perkins bereikte de gezegende leeftijd van 97. Pinetop, geboren op 7 juli 1913 in Belzoni in de Mississippi-delta als Joe Willie Perkins op een katoenplantage en leerde, geheel volgens het klassieke verhaal, zichzelf tussen het katoenplukken door gitaar en piano spelen. Lezen leerde hij nooit en naar eigen zeggen begon hij te roken op zijn negende en dronk tot zijn 82ste.

Hij startte zijn carrière als gitarist, maar schakelde na een ongeluk over op piano. Hij zou uiteindelijk tot een van de grootste pianisten ooit uitgroeien. Hij ontwikkelde een stijl, die drie generaties pianospelers zou beïnvloeden.

In de jaren '30 – '40 trad hij veelvuldig en voornamelijk op in de Mississippi-delta o.a. met Sonny Boy Williamson voor diens radioprogramma de King Biscuit Time.

Nadien toerde hij intensief met slidegitarist Robert Nighthawk en is hij ook te vinden op diens eerste sessies voor het Chess-label. Na een korte tijd in Memphis met BB King gewerkt te hebben, sluit hij zich in de jaren '50 aan bij Earl Hooker en treden ze veelvuldig op in de South en nemen in 1953 voor het eerst op voor Sam Philips' beroemde Sun-label. Daar neemt hij ook zijn versie op van Pinetop Smith's Pinetop's Boogie, wat hem dan ook zijn naam Pinetop Perkins oplevert.

Een aardige wetenswaardigheid is, dat hij in de jaren vijftig een toen nog jonge Ike Turner de boogie-woogie heeft leren spelen. Naast zijn latere solo-successen is Perkins vooral bekend geworden door zijn werk met Muddy Waters, waar hij Otis Spann opvolgt en gedurende twaalf jaar de sound van Waters mede bepaalt.

In 1980 richt hij samen met een aantal andere oud Muddy Waters-gedienden, waaronder Willie Big Eyes Smith, de Legendary Blues Band op. Voor het Rounder label nemen ze een tweetal albums op en toeren veelvuldig.

Doordat Perkins bijna zijn hele leven in dienst van anderen heeft gespeeld, heeft het betrekkelijk lang geduurd, voordat hij zelf albums ging uitbrengen. Zijn eerste dateert van 1976, *Boogie Woogie* en dan duurt het tot 1988 voor *After Hours* verschijnt.

Vanaf 1992 verschijnen er in een wat hogere frequentie albums. Om er een paar te noemen: *Pinetop Perkins with the Blue Ice Band* en *On Top*, beide uit 1992; *Portrait of a Delta Bluesman*, 1993; *Live Top*, 1995 met de Blue Flames; *Eye to Eye* 1996, met Ronnie Earl, Calvin Fuzz Jones, Willie Big Eyes Smith; *Legends*, 1998 met Hubert Sumlin; *Live at 85*!, 1999 met George Kilby jr.; *Heritage of the Blues: the complete Hightone Sessions*, 2003; *Pinetop Perkins and Friends*, 2008 en tenslotte in 2010 *Joined At The Hip*, waarop nog steeds met zijn maatje Willie Big Eyes Smith meespeelt en in 1980 de Legendary Blues Band had opgericht.

Met dit album won hij dit jaar een Grammy voor best traditional blues album. Hiermee was hij de oudste Grammy-winnaar ooit. Van ophouden wist hij nog niet: er stonden op zijn oude dag voor dit jaar nog meer dan 20 optredens gepland. Kort geleden zei hij nog in een interview: „I can't play piano like I used to. I used to have bass rolling like thunder. I can't do that no more either. But I ask the Lord, please forgive me for the stuff I done trying to make a nickle”.

Samen met David Honeyboy Edwards was hij een van de laatst levende originele Mississippi Delta Bluesmuzikanten, die zelfs de legendarische Robert Johnson gekend heeft en hem tot zijn vriendenkring mocht rekenen.

Pinetop Perkins is op 21 maart j.l. in zijn slaap overleden in zijn huis in Austin, Texas, USA.

**ROOTS
MAIL
MUSIC**

SHOP & MAILORDER

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235
Fax. 076-5200201
info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

F.T.W.

WWW.FINETATTOOWORKS.COM

Fine tattoo works
Nwe. Haagdijk 4, Breda
Tel: 076 5208738

"Tate's Blues Snapshots"

Correspondent Gary Tate from Canada

Ella Mae Morse

Ella Mae Morse zag het levenslicht in 1924 in Mansfield, Texas. Uit haar jeugdjaren is weinig bekend, en haar verhaal begint op het moment dat ze gevraagd werd in de big band van Jimmy Dorsey. Ze vertelde hem dat ze 19 was en hij ontsloeg haar direct toen bleek dat ze gelogen had over haar leeftijd, ze was pas 14. Drie jaar later stapte Dorsey's pianist, Freddy Slack, uit de band en hij begon een eigen band met Morse als zangeres. In 1942 werd Cow Cow Boogie opgenomen en dat was de eerste gouden single van Capital Records! In hetzelfde jaar kwam ook de hit Mikman, Keep Those Bottles Quiet en dit nummer werd ook gebruikt in de film Broadway Rhythm. In die periode presteerde ze het vele malen om solo met haar nummers hoger te eindigen in de charts dan alle andere popnummers. Ook de R&B cover Shoo Shoo Baby werd een nummer 1 hit in 1943. In dat jaar was ze tevens te zien in maar liefst 4 speelfilms uit de Universal studio's. In 1946 bracht ze samen met Freddy Slack „House Of Blue Lights” uit en dit lied wordt eigenlijk nog steeds gezien als het eerste echte nummer wat de R&B status bereikte, gezongen door blanken. In die periode kon het niet op en ook de nummers „What's Your Pleasure”, „Treasure” en „You Snap The Whip, I'll Take The Trip” komen in de hitlijsten. Haar grootste hit kwam pas in 1952 met het nummer Blacksmith Blues. Deze opname werd wereldwijd 1 miljoen keer verkocht en ze kreeg er dan ook een gouden plaat voor. Mede daar ze allerlei stijlen hanteerde (swing, pop, jazz, country en R&B) werd ze vaak gevraagd om met grote orkesten mee te doen en dat deed ze diverse malen in b.v. de bands van Buddy Cole, Dick Walter en Billy May. In 1953 had ze haar laatste hit en dat was de Jack Guthrie cover: „Oakie Boogie” met een arrangement van Nelson Riddle. In 1957 stopte ze met het opnemen van platen echter ze bleef wel optreden en wel tot 1990 toe. Ze was regelmatig te vinden in de topclubs van toen, zoals Michael's Pub in New York en de Ye Little Club in Beverly Hills. Een tijd lang speelde ze nog bij de Ray McKinley Orchestra en met dit orkest had ze ook nog een aardig succesvolle tour in Australië. Ella Mae Morse trouwde tweemaal en ze heeft tussendoor ook nog 6 kinderen opgevoed. Ze overleed op 75 jarige leeftijd in Arizona.

ARTIESTEN & ORGANISATIE BUREAU

www.genuinemusic.nl

GENUINE
MUSIC AGENCY

John Zwetsloot

Postbus 1577
4700 BN Roosendaal
T 0165 - 55 31 15
E info@genuinemusic.nl

ONZE ADVERTEERDERS

D-MEDIA

Hosting, webdevelopment, sitemanagement & Design
www.d-media

Autobedrijf van Kruysdijk

Logtenburg 4 - 4841 PA Prinsenbeek - 076 5411692

HBdesign

Ontwerp, Advies, Coördinatie
Chassésingel 30A - 4811 HC Breda 076 5204205

Het Bierhuis

Van Goorstraat 5 - 4811 HH Breda - 076 5228394

CopyNet Kopieer Printcentra

Van Coothplein 40-42 - 4811 NG, Breda
www.copynetbreda.nl

Café Dok 19 Breda

Haven 19, Breda
Tel.: 0031-765149838, Mail: info@dok19.nl

Roots Mail Music

Voor al uw blues & Roots cd's
Van Goorstraat 4, Breda - 076 5222235

Café De Bruine Pij

Kerkplein 7, Breda - 076 5214285

F.T.W. Fine Tattoo Works & Piercings

Nieuwe Haagdijk 4, Breda - 076 5208738

Walvis Verbouwing, Onderhoud & Renovatie

Baronielaan 238/A 4837 BG Breda 0765659459

Green Terminal

Molenstraat 8, 4844 AN Terheijden
www.greenterminal.nl

Genuine Music Agency

Postbus 1577 4700 BN Roosendaal
www.genuinemusic.nl

House Of Tunes

www.houseoftunes.nl

Al sinds 1998 zorgt de **SR&BB** voor de betere bluesoptredens in de Bredase horeca. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle mensen die deze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn op zoek naar **DONATEURS**. Voor slechts €10 per jaar kunt u de **SR&BB** en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen betere maar ook meer kwalitatief goede optredens. Daarnaast wordt u ieder jaar uitgenodigd op een geheel verzorgde „muzikale” avond. Wilt u bij dit jaarlijks evenement aanwezig zijn, maak dan €10 over op: **1006095 t.n.v. SR&BB**. Onder vermelding van uw naam en email adres zodat u ook de nieuwsbrief kunt ontvangen.

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BRED

KLAVERBEEMD 3

4844 RH TERHEIJDEN

TEL: 0031 651 530 443

MAIL: SRBB@ZIGGO.NL

Adverteren in de TRACK?

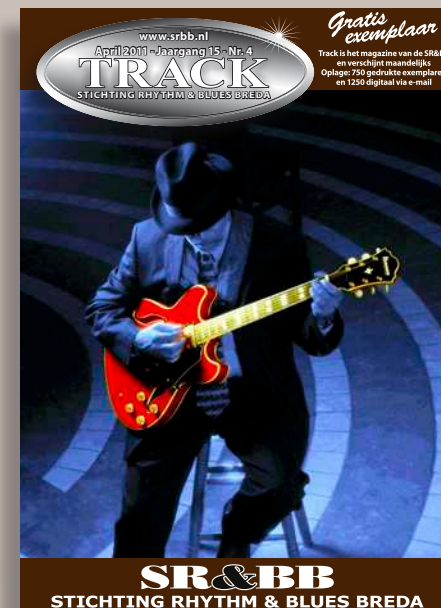
We hanteren de volgende

tarieven op jaarbasis:

1/3 - A5 pagina € 180

1/2 - A5 pagina € 250

1/1 - A5 pagina € 450

cafédebruinepij®

kerkplein 7 - Breda - Telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa	09:00 - 02:00
Din	09:00 - 02:00
Woe	09:00 - 02:00
Don	09:00 - 03:00
Vrij	09:00 - 03:00
Zat	09:00 - 02:00
Zon	11:00 - 00:00

cafe@debruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk

cafédebruinepij®